

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

12 DECEMBER 1968.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 27 juni 1963 tot vaststelling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR HET VERKEERSWEZEN, DE POSTERIJEN,
TELEGRAFIE EN TELEFONIE ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DE HEER BODE.

DAMES EN HEREN,

Der niet-statutaire personeelsleden van de N.M.B.S. ressorteren enerzijds onder het stelsel van de rijksmaatschappelijke zekerheid maar zij worden anderzijds inzake vakantiegeld met het statutair personeel gelijkgesteld. Deze anomalie vloeit voort uit de wet van 27 juni 1963 tot vaststelling van het vakantiegeld voor de personeelsleden van sommige instellingen van openbaar nut.

Het wetsontwerp dat Uw Commissie op 10 december 1968 heeft behandeld, strekt ertoe de niet-statutaire personeelsleden aan de toepassing van de wet van 27 juni 1963 te onttrekken.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Lamers.

A. — Leden : de heren Blanckaert, Bode, Claeys, Coucke, De Gryse, Devos (R.), Nothomb, Van Herreweghe. — Brouhon, Hicquet, Lacroix, Lamers, Lauwereins, Sainte, Van Winghe. — Boey, Bossicart, Cantillon, Corbeau, Philippart. — Goemans, Van Steenkiste. — Boon.

B. — Plaatsvervangers : de heren De Mey, Urbain, Van Rompaey, Willems. — Cools (J.), Cudell, Tibbaut, Vandenhove. — Delruelle (Gérard), Herbage, Holvoet. — Mattheyssens. — Leclercq.

Zie :

175 (1968-1969) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

12 DÉCEMBRE 1968.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 27 juin 1963 fixant le pécule de vacances du personnel de certains organismes d'intérêt public.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES COMMUNICATIONS, DES POSTES,
TELEGRAPHES ET TELEPHONES ⁽¹⁾,
PAR M. BODE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Les agents non-statutaires de la S.N.C.B. ressortissent, d'une part, au régime de la sécurité sociale, mais, d'autre part, ils sont assimilés aux agents statutaires pour ce qui concerne le pécule de vacances. Cette anomalie résulte de la loi du 27 juin 1963 fixant le pécule de vacances du personnel de certains organismes d'intérêt public.

Le projet de loi, examiné par votre Commission en sa réunion du 10 décembre 1968, tend à soustraire les agents non-statutaires à l'application de la loi du 27 juin 1963.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Lamers.

A. — Membres : MM. Blanckaert, Bode, Claeys, Coucke, De Gryse, Devos (R.), Nothomb, Van Herreweghe. — Brouhon, Hicquet, Lacroix, Lamers, Lauwereins, Sainte, Van Winghe. — Boey, Bossicart, Cantillon, Corbeau, Philippart. — Goemans, Van Steenkiste. — Boon.

B. — Suppléants : MM. De Mey, Urbain, Van Rompaey, Willems. — Cools (J.), Cudell, Tibbaut, Vandenhove. — Delruelle (Gérard), Herbage, Holvoet. — Mattheyssens. — Leclercq.

Voir :

175 (1968-1969) :

— N° 1 : Projet de loi.

Uiteenzetting van de Minister.

Het is bekend dat het personeel van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, in twee grote categorieën kan worden ingedeeld :

- er is, enerzijds, het zogenoemd statutair personeel
- en, anderzijds, de niet-statutaire personeelsleden.

Tot het *statutair personeel* behoren alle personeelsleden die onderworpen zijn aan het « statuut van het personeel » dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 van de oprichtingswet van 23 juli 1926, slechts met $\frac{2}{3}$ meerderheid kan gewijzigd worden door de bij datzelfde artikel ingestelde Nationale Paritaire Commissie. Dit statutair personeel vertegenwoordigt ruim 96 % (op 1 november 1968 : 53 906) van het totaal personeelseffectief (op 1 november 1968 : 55 824). Zijn administratieve toestand (aanwerving, bevordering, geldelijke loopbaan, maatschappelijke zekerheid, enz.) wordt integraal geregeld overeenkomstig de bepalingen van het bedoelde statuut van het personeel.

De *overige personeelsleden* (op 1 november 1968 : 1 918 man) — 3 à 4 % van het totaal effectief — vallen niet onder de toepassing van het statuut van het personeel. Zij worden aangeworven voor de uitvoering van werken met een seizoenkarakter zoals vernieuwing van spoorbanen, voor het verzekeren van diensten tijdens topperioden of van diensten met onvolledige prestatie. In tegenstelling met het statutair personeel genieten zij dus niet van de stabiliteit van de betrekking.

Uiteraard worden zij dan ook aangeworven met een arbeids- of bediendencontract en vallen zij derhalve voor de regeling van hun administratieve toestand, integraal onder de toepassing van de wettelijke of reglementaire beschikkingen die voor de privé-sector gelden.

Op gebied van de *maatschappelijke zekerheid* b.v. is de besluitwet van 28 december 1944, wat betreft de verzekering inzake gezondheidszorg, invaliditeit, pensioen en werkloosheid, geheel van toepassing.

Dat was trouwens, vóór 1963, ook het geval voor de regeling van het *jaarlijks vakantiegeld*.

Maar in dat jaar werd een wet op 27 juni aangenomen waardoor het vakantiegeld dat toegestaan wordt aan het Rijkspersoneel, uitgebreid werd tot de personeelsleden van instellingen van openbaar nut, met uitzondering echter van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen. Op het personeel van deze maatschappij zijn immers de regelingen die desbetreffend voor de privé-sector gelden, ook van toepassing.

Bij de N.M.B.S. brengt deze wet betreffende het jaarlijks vakantiegeld geen moeilijkheden mede voor het statutair personeel. Dat personeel heeft immers altijd het vakantiegeld van het Rijkspersoneel ontvangen.

Maar voor het niet-statutaire personeel heeft die wet een toestand geschapen die niet verenigbaar is met hun werkelijke administratieve toestand, hun tewerkstelling en de regelingen die op hen toepasselijk zijn voor de andere sectoren van de maatschappelijke zekerheid.

Het wetsontwerp heeft derhalve tot doel de normale toestand inzake vakantiegeld voor de niet-statutaire personeelsleden van de N.M.B.S. te herstellen door te bepalen dat met ingang van 1 januari 1969 af, dit personeel niet meer valt onder de bepalingen van de bedoelde wet van 27 juni 1963.

Derwijze zullen de niet-statutairen van de N.M.B.S. opnieuw — zoals het trouwens moet — onderworpen zijn aan het algemeen regime.

Deze regeling werd getroffen in akkoord met de Ministeries van Sociale Voorzorg en van het Openbaar Ambt.

Exposé du Ministre.

Les agents de la Société Nationale des Chemins de fer belges, on le sait, se répartissent en deux grandes catégories :

- les agents dits « statutaires », d'une part;
- les agents non-statutaires, d'autre part.

Font partie du *personnel statutaire* tous les agents soumis au « statut du personnel », lequel, conformément aux dispositions de l'article 13 de la loi organique du 23 juillet 1926, ne peut être modifié qu'à une majorité des $\frac{2}{3}$ des membres de la Commission paritaire nationale créée par ledit article. Ce personnel statutaire représente plus de 96 % (au 1er novembre 1968 : 53 906 agents) de l'effectif total (au 1er novembre 1968 : 55 824 agents). Sa situation administrative (recrutement, promotions, carrière pécuniaire, sécurité sociale, etc) est réglée intégralement conformément aux dispositions dudit « statut du personnel ».

Les *autres agents* (au 1er novembre 1968 : 1 918 unités), soit 3 à 4 % de l'effectif total, ne tombent pas sous l'application du statut du personnel. Ils sont recrutés pour l'exécution de travaux à caractère saisonnier, tels que le renouvellement des voies, pour assurer des services pendant les périodes de pointe ou des services à prestations incomplètes. Contrairement aux agents statutaires, ils ne bénéficient pas de la stabilité de l'emploi.

Ces agents sont donc, par définition, recrutés sous le régime du contrat d'emploi ou de travail, et, dès lors, leur situation administrative est intégralement assujettie aux dispositions légales ou réglementaires applicables au secteur privé.

En matière de *sécurité sociale*, par exemple, l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 est intégralement applicable en ce qui concerne les soins de santé, l'invalidité, la pension et le chômage.

C'était d'ailleurs également le cas, avant 1963, pour le régime du *pécule annuel de vacances*.

Mais au cours de cette année 1963, une loi a été adoptée le 27 juin, par laquelle le bénéfice du pécule de vacances accordé au personnel de l'Etat a été étendu aux membres du personnel d'organismes d'intérêt public, à l'exception toutefois de la Société Nationale des Chemins de fer vicinaux. Les régimes en vigueur en ce domaine dans le secteur privé sont en effet également applicables au personnel de la société précitée.

A la S.N.C.B., cette loi relative au pécule de vacances ne suscite aucune difficulté en ce qui concerne le personnel statutaire. En effet, ce personnel a toujours bénéficié du pécule de vacances prévu pour le personnel de l'Etat.

Mais en ce qui concerne les agents non-statutaires, cette loi a créé une situation qui n'est pas conciliable avec leur situation administrative réelle, leur occupation et les régimes qui leur sont applicables pour les autres secteurs de la sécurité sociale.

Le projet de loi a, dès lors, pour but de rétablir la situation normale en ce qui concerne le pécule de vacances des agents non-statutaires de la S.N.C.B., en stipulant qu'à partir du 1er janvier 1969 ce personnel ne tombe plus sous l'application des dispositions de la loi du 27 juin 1963 précitée.

De la sorte, les agents non-statutaires de la S.N.C.B. seront à nouveau assujettis au régime général — comme il se doit d'ailleurs.

Cette solution a été prise en accord avec les Ministères de la Prévoyance sociale et de la Fonction publique.

Algemene bespreking.

Een lid vraagt zich af of de niet-statutaire personeelsleden het vakantiegeld dat toegekend wordt krachtens de wet van 28 december 1944 niet mochten cumuleren met het vakantiegeld voorzien bij de wet van 27 juni 1963, aangezien voor die personeelsleden de nodige bijdragen betaald werden.

De Minister antwoordt hierop dat de N.M.B.S. de bijdragen inzake vakantiegeld welke bij toepassing van de wet van 28 december 1944 aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid moesten gestort worden, in feite sinds 1963 niet meer overgemaakt heeft.

De N.M.B.S. zal wat betreft de sociale uitkeringen in het vervolg een duidelijk onderscheid maken tussen de niet-statutaire en de statutaire personeelsleden. Maar wat zal er gebeuren met de personeelsleden van de andere openbare diensten? Zal de Regering hier ook de lijn doortrekken?

Er wordt terzake opgemerkt dat dit onder de bevoegdheid valt van de Minister van het Openbaar Ambt.

Het schijnt dat de bijdrageplicht voor de sector der bijdragen inzake jaarlijks verlof (wet van 28 december 1944) voor de N.M.B.S. nooit opgeheven geweest is. De belanghebbenden hadden recht op het jaarlijks verlofgeld voorzien bij die wet maar zij hebben het statutair vakantiegeld getrokken.

Sommigen onder hen werden hierdoor benadeeld, anderen haalden er voordeel uit.

Ter zake stelt zich de vraag welke de werkelijke toestand van de belanghebbenden is.

Biedt het contract tussen hen en de maatschappij genoeg waarborgen? Ressorteren bedoelde werknemers onder een paritair comité?

De Minister antwoordt dan men onder de niet-statutaire personeelsleden, twee categorieën duidelijk van elkaar moet onderscheiden.

1° de tijdelijke agenten, die niet talrijk zijn en prioriteitsrechten kunnen laten gelden om definitief benoemd te worden;

2° de dagloners, die geen aanspraak kunnen maken op een definitieve benoeming.

Voor hen werd er geen afzonderlijk paritair comité opgericht omdat zij een kleine minderheid vormen en slechts voor enkele maanden aangeworven worden; in het Nationaal paritair comité voor de Spoorwagarbeiders worden hun belangen evenwel behartigd.

Het minimumloon dat aan de dagloners toekomt wordt vastgelegd door het paritair comité voor de bouwvakarbeiders of voor de metaalarbeiders naargelang zij op de baan of in werkplaatsen tewerkgesteld worden.

Op de vraag of de dagloners tijdens hun vakantieperiode hun wedde behielden, antwoordt de Minister ontkennend: enkel inzake verlofgeld werden zij gelijkberechtigd, voor het overige is het stelsel van de maatschappelijke zekerheid van toepassing.

Het ontwerp heeft tot doel in die toestand klaarheid te brengen. Voortaan zal op het personeel van de N.M.B.S. ofwel het statuut van het personeel ofwel de gemeenrechtelijke sociale wetgeving toegepast worden.

Stemming over de artikelen.

De artikelen en het gehele wetsontwerp werden met 13 stemmen tegen 1 aangenomen.

De Verslaggever,
M. BODE.

De Voorzitter,
R. LAMERS.

Discussion générale.

Un membre se demande si les agents non-statutaires ne pourraient pas cumuler le pécule de vacances prévu par la loi du 28 décembre 1944 et celui qui est prévu par la loi du 27 juin 1963, étant donné que les cotisations requises ont été payées pour ce personnel.

Le Ministre répond que depuis 1963 la S.N.C.B. n'a plus payé les cotisations en matière de pécule de vacances qui, en application de la loi du 28 décembre 1944, devaient être versées à l'Office national de la Sécurité sociale.

Quant aux prestations sociales, la S.N.C.B. fera, à l'avenir, une nette distinction entre les agents statutaires et ceux qui ne le sont pas. Mais qu'advient-il des agents des autres services publics? Le Gouvernement fera-t-il également la distinction?

On souligne, à cet égard, que la question relève de la compétence du Ministre de la Fonction publique.

Il semblerait que l'obligation de cotiser, dans le secteur des cotisations en matière de congé annuel (loi du 28 décembre 1944), n'ait jamais été abrogée pour la S.N.C.B. Les intéressés avaient droit au pécule de vacances annuel prévu par cette loi, mais ils ont perçu le pécule de vacances statutaire.

Certains d'entre eux ont ainsi été lésés, d'autres ont été avantagés.

À cet égard, la question qui se pose est de savoir quelle est la situation réelle des intéressés.

Le contrat entre eux et la société offre-t-il suffisamment de garanties? Les travailleurs visés relèvent-ils d'une commission paritaire?

Le Ministre répond que parmi les agents non-statutaires, il y a lieu de distinguer clairement deux catégories:

1° les agents temporaires, lesquels sont peu nombreux et peuvent faire valoir des droits de priorité en vue d'être nommés définitivement;

2° les ouvriers journaliers, qui ne peuvent pas revendiquer une nomination définitive.

Il n'a pas été créé de commission paritaire distincte pour cette catégorie d'agents, étant donné qu'ils ne forment qu'une petite minorité et ne sont recrutés que pour quelques mois; cependant, leurs intérêts sont défendus au sein de la Commission paritaire nationale des cheminots.

Le salaire minimum revenant aux ouvriers journaliers est fixé par la commission paritaire des ouvriers du bâtiment ou des ouvriers métallurgistes, selon que ces ouvriers sont au travail sur le réseau routier ou sur les chantiers.

Le Ministre répond négativement à la question de savoir si les journaliers continuent à bénéficier de leur salaire durant la période des vacances: ce n'est que pour le pécule de vacances qu'ils ont été assimilés; pour le reste, c'est le régime de la sécurité sociale qui est d'application.

Le projet a pour but d'apporter de la clarté dans cette situation. Dorénavant, le personnel de la S.N.C.B. tombera sous l'application soit du statut du personnel, soit de la législation sociale ordinaire.

Vote des articles.

Les articles et l'ensemble du projet ont été adoptés par 13 voix contre 1.

Le Rapporteur,
M. BODE.

Le Président,
R. LAMERS.